

מ"ת 10666/08/18 - מדינת ישראל נגד אברהים אבוכף (עציר) - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע
מ"ת 10666-08-18 מדינת ישראל נ' אבוכף (עציר)
תיק חיצוני: 345711/2018
לפני כבוד השופט חיים פס
המבקשת
מדינת ישראל
על-ידי באת-כוחה עו"ד מורן אלקבץ-עומסי
נגד
המשיב
אברהים אבוכף (עציר) - בעצמו
על-ידי בא-כוחו עו"ד מוטי יוסף

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996.

בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו שני אישומים.

על-פי האישום הראשון, בתאריך 30.7.18 בשעה 15:00 או סמוך לכך בחניון קניון הנגב התפרץ הנאשם לרכב מסוג "קורולה" בצבע כסף, מ"ר 87-519-71, אשר בבעלותו של מוחמד אבו רביע, בכך שפתח את דלת הרכב באמצעות שלט אוניברסאלי ונכנס פנימה, וזאת בכוונה לבצע גנבה. על-פי עובדות האישום גנב המשיב מתוך הרכב תיק גב בצבע שחור ובו מסמכים שונים, בושם לגבר מסוג "דיאור" בצבע אדום, גרביים, מכנסיים קצרים, מספרים של ציפורניים, בגדים של חברת "קסטרו", תעודת זהות ותרופות, וזאת עשה בכוונה לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו. בגין עובדות אלו יוחסו למשיב עבירות של פריצה לרכב לפי סעיף 413(ו) (רישא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק) וגנבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) לחוק.

על-פי האישום השני, בתאריך 1.7.18 סמוך לשעה 08:00 ברחוב מקס נורדאו 1 בבאר-שבע התפרץ הנאשם לרכב מסוג "פורד פוקוס" בצבע תכלת, ל"ז 74-756-62, בכך שפתח את דלת הרכב באמצעות שלט אוניברסאלי, ונכנס פנימה בכוונה לגנוב. הנאשם גנב מתוך הרכב קופסת מאפרה בצבע שחור, שהכילה 50 שקלים, ומסמכים שונים, וזאת בכוונה לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו. בגין עובדות אלו יוחסו למשיב עבירות של פריצה לרכב לפי סעיף 413(ו) לחוק וגנבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) לחוק.

בבקשתה ציינה המבקשת כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996, שכן קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את ביטחונו של הציבור ורכושו באם ישוחרר. עוד טענה המבקשת כי לחובת המשיב עבר פלילי בגין שני תיקי מב"ד שבהם הורשע אך לאחרונה, המייחסים לו

עבירות דומות, וכעת קבוע התיק לטיעונים לעונש לתאריך 26.11.18 לפני כבוד השופט עטר (ראו ת"פ 34728-04-18).

לטענת המבקשת אומנם אין מדובר ברכוש רב שנגנב, אולם העובדה כי המשיב הורשע אך לאחרונה בעבירות האמורות מחייבת את מעצרו עד תום ההליכים, או לכל הפחות הזמנת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

לדברי בא-כוח המבקשת חומר החקירה בתיק מבסס ראיות לכאורה להרשעתו של הנאשם, כאשר לגבי האירוע האחרון, מיום 31.7.18, כמפורט באירוע הראשון, הרי ששוטרים הגיעו למקום ולאחר מרדף עצרו את המשיב, וברכבו נמצא הרכוש המפורט באישומים, והסבריו של המשיב בחקירתו אינם תואמים ליתר הראיות המצויות בתיק.

בא-כוח המשיב מנגד טען כי עצם החזקת אותו שלט אוניברסאלי הפותח כלי רכב אינה עבירה בפני עצמה, והעובדה כי לא נמצאו מעתקי טביעות אצבע או די-אן-איי למעשה מרחיקה את המשיב מביצוע המעשים. לדבריו, מדובר בתיק נסיבתי, ולכל היותר מתגבשת עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב. עוד טען בא-כוח המשיב כי גם אם יצא מנקודת הנחה כי אכן המשיב הוא זה שהתפרץ לכלי הרכב הרי שעדיין מדובר בעבירות ברף הנמוך, וניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופת מעצר טובה. לאחר שהסתיים הדיון, ובעוד הצדדים נמצאים באולם בית-המשפט, ביקש בא-כוח המשיב להוסיף טיעון בעל-פה ולפיו יסודות העבירה של התפרצות, המופיעים בסעיף 405 לחוק, לא התקיימו במקרה זה.

דיון והכרעה

לאחר שעברתי על כלל חומרי החקירה בתיק אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיב בכתב האישום.

אומנם מדובר בראיות נסיבתיות, אולם כבר נקבע במגוון פסקי-דין כי גם בשלב של דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים הרי שניתן לקבוע קיומן של ראיות לכאורה על בסיס ראיות נסיבתיות, ובלבד שהצטרפותן של אלו יביאו למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי הרשעתו של המשיב.

להלן אפרט בקצרה את הראיות המצויות בתיק.

אישום 1

המתלונן, מר אבו רביעה, הגיש תלונה ביום 31.7.18 בשעה 11:00 בבוקר, לפיה ביום 30.7.18 החנה את רכבו בחניון המקורה של קניות הנגב והגיע לקניון עם בתו. לאחר שחזר לרכב גילה כי הרכב נפרץ ונגנבו מתוכו שקית עם בגדים, תיק אישי עם מסמכים רפואיים ותעודת זהות של בתו. לדבריו, הרכב לא נפרץ באלימות, לא נגרם נזק לשום דבר, והבין כי פרצו לו לרכב כי ראה שהרכב לא נעול והפריטים האמורים לעיל לא נמצאים ברכב.

בפעילות של המשטרה ביום 31.7.18 נעצר המשיב כאשר הוא נוהג ברכב "טויוטה", ל"ז 10-897-56, וברכבו נתפסו הפריטים האמורים בתלונתו של מר אבו רביעה, לרבות אותם מסמכים רפואיים של בתו, תעודת הזהות של בתו, התיק, שאותו זיהה כתיק שלו, וכן פריטים נוספים שזיהה כשלו.

בחקירתו במשטרה מסר המשיב גרסא ולפיה הפריטים שייכים לבני משפחתו ואינו יודע איך הגיעו לרכב שבו נעצר. כן מסר כי הרכב שבו נעצר אינו משמש אותו באופן קבוע אלא משמש את כלל המשפחה. גרסא זו של המשיב נסתרה באופן ברור על-ידי גב' אמינה אבוכף, שהיא בת-זוגו של המשיב, אשר מסרה כי המשיב אכן עושה שימוש קבוע באותו הרכב, וכן כאשר נשאלה לגבי פריטים מסוימים, כגון בושם שנתפס ברכב ושהמתלונן טען כי שייך לו, מסרה כי מעולם לא מסרה למשיב במתנה בושם זה, על אף גרסתו האמורה במשטרה.

אישום 2

כאמור, באישום זה חשוד המשיב כי ב-1.7.18 בשעה 8:00 ברחוב מקס נורדאו בבאר-שבע התפרץ הנאשם לרכב מסוג "פורד פוקוס" כאמור לעיל, באותה דרך שבה לכאורה התפרץ לרכב הראשון, היינו באמצעות שלט אוניברסאלי, וגנב משם קופסת מאפרה בצבע שחור שהכילה 50 ₪ ומסמכים אישיים. גם מסמכים אלו ואותה מאפרה עם כסף נתפסו ברכבו של המשיב, הוצגו לפני המתלונן, מר בוחניק משה, וזוהו על-ידי כשייכים לו, והסבריו של המשיב להימצאות מסמכים אלו ברכבו, כאמור, תמוהים ואינם מתיישבים עם יתר הראיות בתיק.

כאמור לעיל, ברכבו של המשיב אף נתפסו שני שלטים אוניברסאליים. אכן צודק בא-כוח המשיב כי החזקת שלטים אוניברסאליים אינה מהווה עבירה, אולם ברור כי שימוש בהם לצורך התפרצויות לרכבים מהווה גם מהווה עבירה.

כאמור לעיל, בא-כוח המשיב טען לפני כי בשל העובדה שלא נמצאו ראיות פורנזיות הקושרות את המשיב לרכבים שנפרצו הרי שלכל היותר קיימות ראיות נסיבתיות, אולם אלו אינן מביאות למסקנה ברורה אחת.

דעתי שונה, שכן לטעמי אכן מדובר בתיק עם ראיות נסיבתיות, אולם צירופן של ראיות נסיבתיות אלו, לרבות שקריו של המשיב בחקירה, מביאים למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה. בעניין זה אפנה לדבריו של כבוד השופט דנציגר בבש"פ 8006/09 **בוכניק נ' מדינת ישראל**, שם נקבע על-ידי: **"כאשר כל אחת מן הראיות הנסיבתיות בפני עצמה נוטה להצביע על אשמתו של הנאשם יותר מאשר על חפותו, ואפילו אין בה כשלעצמה כדי להרשיעו, הרי ככל שראיות אלה רבות יותר, מגוונות יותר ושלוכות יותר האחת ברעותה, נעשית 'חזקת חפותו' של הנאשם לאפשרות רחוקה יותר וקלושה יותר"**.

כאמור, צירוף כל הראיות יחד מגלה תמונה ברורה ולפיה קיימות ראיות לכאורה ברמה המספקת לצורך הרשעתו של המשיב בדיון.

בא-כוח המשיב טען לפני כי גם אם אקבע כי קיימות ראיות לכאורה ועוצמתן גבוהה הרי שיש לשחרר את המשיב

לחלופת מעצר, שכן המדובר הוא בעבירת רכוש, כאשר הרכוש שנגנב אינו בעל ערך רב, ועברו הפלילי של המשיב אינו מכביד יתר על המידה.

גם בעניין זה אינני רואה עין בעין עם בא-כוח המשיב, שכן כאמור בבקשה, אך לאחרונה הורשע המשיב במסגרת תיק פלילי 34728-04-18 בעבירות של פריצה לרכב וגנבה מרכב, ועניין קבוע לטיעונים לעונש לתאריך 26.11.18. עובדה זו, לטעמי, מהווה מגביר מסוכנות כלפי המשיב, שכן בעודו ממתין לטיעונים לעונש בעניינו בתיקים דומים מהין המשיב לבצע עבירות דומות.

אכן, לא נגנב רכוש רב, אולם נקבע כבר בהחלטות רבות, לרבות בבית-המשפט העליון, כי אומנם עבירות הרכוש אינן מקימות מסוכנות סטטוטורית, אולם עבירות אלו אינן חסינות מעצר עד תום ההליכים, שכן עבירות אלו פוגעות בביטחון האישי של כל אחד מאזרחי המדינה, ומהוות מכת מדינה. עוד נקבע כי כאשר מדובר בעבירות מהסוג האמור יבחן כל תיק בנסיבותיו, ועל גורמי התביעה להצביע על המסוכנות.

כאמור, המשיב שלפניי ניצב בפני עונש מאסר בתיקים שבהם הודה, וחזר וביצע עבירות דומות.

בנסיבות אלו, ועל אף שאין למשיב עבר פלילי מכביד, אינני סבור כי ניתן לשחררו ללא קבלת תסקיר מסודר בעניינו מעת שירות המבחן, אשר יבחן את נסיבותיו האישיות, ואת האפשרות, אם בכלל, להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

נוכח כל האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. שירות המבחן יכין תסקיר בעניינו של המשיב ויגישו לבית-המשפט עד ליום 21.8.18 בשעה 9:00.

קובע לדיון ביום 21.8.18 בשעה 12:00.

המזכירות תקבע הדיון ביומנו של השופט התורן השומע את תיקי המ"ת.

המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לשירות המבחן למבוגרים.

שב"ס ינפק למשיב ציוד ראשוני או יאפשר הכנסתו בהתאם לנהליו וכן יאפשר למשיב חמש שיחות טלפון.

ניתנה היום, כ"ו באב תשע"ח, 07 באוגוסט 2018, בנוכחות הצדדים.

חיים פס, שופט